

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

*Svete mise od ponedjeljka do subote: u 7 i 19 sati
- misa zornica u 6 sati*

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 2 (592), 4. prosinca 2022.

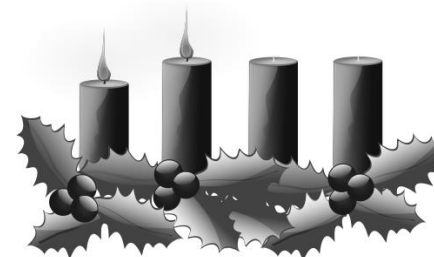

KRALJICA

II. nedjelja došašća

*Puče sionski, evo,
Gospodin dolazi
spasiti narode;
i zagrmjet će glasom veličajnim
na radost vašega srca.*

I. čitanje (Iz 11, 1-10)

II. čitanje (Rim 15, 4-9)

Evandjelje po Luki (Mt 3, 1-12)

IZ PUSTINJE SE RAĐA NOVI ČOVJEK

Koji i kakav bi nam Ivan trebao u današnjoj pustinji? Što bi nam današnji Ivan poručio, na što bi nas pozvao kako bi se u nama dogodila preobrazba? Za čime današnji čovjek čezne? Nema dvojbe da želi bolje i smirenije vrijeme, ali kao da mu to nikako ne ide za rukom. Zašto današnjem čovjeku, koji je dosta pametan i moćan, ne uspijeva postići smirenje i zadovoljstvo?

Možda se na krivu "kartu" igra, krivo pokušava? Što danas znači poziv na obraćenje? Izgleda da nas, onako kako smo se do danas obraćali, nije uvelo u novi svijet niti u "kraljevstvo Božje". Još smo previše ljudski (u negativnom značenju), još smo uvijek dosta divlji. Zapravo, još se otimamo da postanemo ljudi po Božjoj slici i prilici. Nema dvojbe da mnogi u gradovima i selima doživljavaju neku vrstu pustinje u samima sebi. Tako izgleda da je pustinja u ljudskim srcima puno rasprostranjenija nego li pješćana pustinja. Kako izići iz te pustinje, odnosno kako se preobraziti u svojoj pustinji? Kako postati svjestan svoje pustinje i razloga koji su nas odveli u pustinju?

U pustinji, u krizi su ljudi podložni svim devijacijama, viđenjima, klanjanju zlatnom teletu, ali ih sve to može odvesti u smrt, a nikad u dolazak u "obećanu zemlju". Imamo li mi želju i sliku obećane zemlje? Ili želimo da nam bude ovako kako jest: sve su manje ljudi bratski međusobno, a više se ponašaju kao u vučjem čoporu (osobito u gradovima), bez ikakva bratstva i prijateljstva. Netko mora ustati, kao što je ustao sv. Ivan, i narugati se svim našim suvremenicima i pokazati novi put.

Treba nam netko pomoći da uočimo što nam treba odbaciti i što nam smeta na putu da u nas dođe Isus, da naše srce oplemeni božanska ljubav. Danas se mi kršćani moramo upitati postoji li u nama nešto od onoga što Isus prigovara farizejima: krstimo se, a ostajemo isti, ne obraćamo se. Na nama je izveden samo obred, ali se još nismo otvorili Božjem Duhu da u nama začne svojega sina. Čovjek je vrlo često ono što on želi. Što mi želimo biti? Nešto bolji, novi, očekujemo li još od Isusa da nas preporodi? Što očekujemo od Isusa? Nekada se činilo da smo kršteni u i po tijelu a duh nam je ostao nekršten, pa se radi toga širi duhovna pustinja.

Sv. Ivan Krstitelj je primjer obraćena čovjeka: potisnuti svoj egoizam, prohtjev za vlašću, moći, obožavanjem i kultom. Ivan je skroman, on sluša istinu i ne prilagođuje je svojim prohtjevima. Vrlo često je naša ljudska istina vrlo egoistična (subjektivna), pa taman nastojali da bude najčistija i najobjektivnija. Nas božanska istina spašava, a ne naša ljudska. Ljudska istina je relativna kao što smo mi relativni. Sad se mi vjernici nalazimo na Božjoj vijači (lopatici) kako bi se odvojila pljeva od žita.

Ovo je milosno vrijeme, a ne kažnjeničko. Više puta i na razne načine Bog nas je vijao da nas pročisti. Nikada to nije kraj niti odbacivanje, nego pročišćenje i osvježenje. Prema Evandjelju svi udari u ljudskom životu nisu kažnjenički - Bog ljubi a ne kažnjava - nego pročišćenje za zdravije življenje. Izrael se rodio u pustinji, Mojsije je izrastao u vođu u pustinji, Ivan se preporodio u pustinji, Isus se povlači u pustinju i doživljava preobraženje.

To je simbolika koja govori o ljudskom putu. Kroz poteškoće se čovjek preobražava. Zato ne treba proklinjati poteškoće, nego ih iskoristiti za svoje novo rođenje. Na liniji pročišćavanja smješta se kršćanska askeza. Ona nema smisla u samoj sebi, ako se čovjek ne prepušta prepороđenju. Cilj je cijelof religioznosti da se preobrazimo iz "gusjenice u leptira". Može se i poginuti uz 'zlatno tele' da se ne preobrazi.

Na životnom putu ima samo dvije varijante: ili umrijeti ili živjeti. Isus ulazi u ljudsku povijest da ju preobrazi, da joj dadne božansko lice. Put preobraženja je vrlo dug. Ipak je potrebno da se svake godine preobrazimo da bi spoznali Isusa. Ivan je upozoravao svoje suvremenike, a poziva i nas danas, ako želi spoznati Mesiju tada trebamo prihvatiti promjenu. Mi imamo poteškoća što bismo htjeli upoznati i primiti Mesiju, ali se ne mijenjati.

Novi svijet, novi čovjek, bolji svijet i čovjek nastaju tek ako se prihvati obraćenje. U ovome smislu svima nam je potrebno obraćenje. Potrebno nam je obraćenje života. Nije dovoljno samo obraćenje u glavi, potrebno je obraćenje u srcu. Potrebno nam je krštenje u Duhu. Duh je onaj koji mijenja dubinu ljudskog srca.

Marijan Jurčević, OP